

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Hubay Gábor ügyvéd (7621 Pécs, Király utca 37.) által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe.) I. rendű, **III.rendű felperes neve** (III.rendű felperes címe.) II. rendű, **IV.rendű felperes neve** (IV.rendű felperes címe.) III. rendű, **IV.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) IV. rendű, **VI.rendű felperes neve** (VI.rendű felperes címe.) V. rendű, **VII.rendű felperes neve** (VII.rendű felperes címe.) VI. rendű, **VII.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) VII. rendű, **IX.rendű felperes neve** (IX.rendű felperes címe.) VIII. rendű, **IX.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) IX. rendű, **XI.rendű felperes neve** (XI.rendű felperes címe.) X. rendű, **XII.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XI. rendű, **XIII.rendű felperes neve** (XIII.rendű felperes címe.) lakos XII. rendű, **XIV.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XIII. rendű, **XV.rendű felperes neve** (XV.rendű felperes címe.) XIV. rendű, **XV.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XV. rendű, **XVI. rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) XVI. rendű, **XVII.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XVII. rendű, **XVIII.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe4.) XVIII. rendű, **XVIII.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XIX. rendű, **XX.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe6.) XX. rendű, **XX.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XXI. rendű, **XXII.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe8.) XXII. rendű, **XXIII. rendű felperes neve** (XXIII.rendű felperes címe.) XXIII. rendű, **XXIV.rendű felperes neve** (XXIV.rendű felperes címe.) XXIV. rendű, **XXV.rendű felperes neve** (XXV.rendű felperes címe.) XXV. rendű, **XXVI.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XXVI. rendű, **XXVII.rendű felperes neve** (XXVII.rendű felperes címe.) XXVII. rendű, **XXVIII.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XXVIII. rendű, **XXIX.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XXIX. rendű, **XXX.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XXX. rendű, **XXXI.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XXXI. rendű, **XXXII.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XXXII. rendű, **XXXII.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XXXIII. rendű, **XXXIV.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XXXIV. rendű, **XXXIV.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XXXV. rendű, **XXXVI.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) XXXVI. rendű és **XXXVII.rendű felperes neve** (címe) XXXVII. rendű felpereseknek - a dr. Trinn Tamás ügyvéd (7626 Pécs, Rákóczi út 73/b.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2007. május 21. napján kelt 11.P.20.160/2007/10. számú közbenső ítélete ellen az alperes által 11. sorszám alatt előterjesztett, 13. sorszám alatt indokolt és Pf. 3. sorszámon kiegészített fellebbezés folytán meghozta a következő

közbenső ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban a felpereseknek együttesen 10.000 (tízezer) forint, az alperesnek 34.000 (harmincnégyezer) forint költsége merült fel.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az alperes a tulajdonában álló P., 00000/3. helyrajzi szám alatt nyilvántartott P., XY utca és X utca sarkán található ingatlanon a p-i székhelyű XY Felügyelet 2003. június 4. napján kelt és jogerőre emelkedett VP-96/2003. számú határozatával kiadott - utóbb hatályon kívül helyezett - építési engedély alapján P-K 120/10 kV-os transzformátor állomást, mint sajátos építményfajtának minősülő villamos távvezeték csatlakozó létesítményt valósított meg, az építkezést kezdettől fogva kísérő széleskörű lakossági tiltakozás ellenére. A transzformátor állomás megépítése a felperesek lakóingatlanairól nyíló panorámát hátrányosan megváltoztatta, zavaró hatást jelent továbbá a transzformátor állomás működtetésével járó zajhatás, a transzformátor állomáson elhelyezett térvilágítás és az ott felszerelt villámhárítók viharos időjárás esetén fellépő, félelmet keltő villámokat vonzó hatása. A közvélekedés a transzformátor állomás által kibocsátott elektromágneses sugárzásnak tulajdonított egészségkárosító hatást tételez fel, amely az ott lakó felperesek és a potenciális ingatlanvásárlók körében félelmet kelt. Mindezek következtében a felperesek ingatlanainak forgalmi értéke változó mértékben csökkent.

A felperesek keresetükben kártérítés címén az ingatlanaikban bekövetkezett forgalmi értékcsökkenés megtérítésére kérték az alperes kötelezését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes felelősséggel tartozik a P., 00000/3. helyrajzi szám alatt felvett ingatlanon létesített transzformátor állomás létesítésével okozati összefüggésben a felperesek tulajdonában álló ingatlanok forgalmi értékcsökkenése miatt bekövetkezett károkért. Döntése indokaként megállapította, hogy az alperes építkezése a közvélekedés által feltételezett egészségkárosító hatás, a térvilágítás, és a villámhárítók működtetésével keletkező zavaró hatások miatt felpereseket szükségtelenül zavarja, a perben beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői

vélemény szerint az építkezéssel okozati összefüggésben felperesek ingatlanainak forgalmi értéke - változó mértékben - csökkent, illetve, hogy az alperes bizonyítási kötelezettsége ellenére nem bizonyította, hogy a létesítmény megvalósításakor úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A közbenső ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői véleményt és az azon alapuló ítéleti tényállást támadva azt állította, hogy az általa létesített transzformátor állomásnak nincs a felpereseket szükségtelenül zavaró hatása. Az elsőfokú eljárásban általa csatolt tervezői igazolásra, szakértői véleményre és az építési engedélyezési eljárásban beszerzett szakhatósági engedélyekre hivatkozva állította, hogy a létesítménynek nincs káros zaj, villamos- és mágneses térhatása. Vitatta, hogy a telep éjszakai világítása zavaróvá a felpereseket, illetve, hogy az ott felállított villámhárítóknak lenne villámlásos időjárásban a közelben lakókat zavaró hatása. Nem ismerte el, hogy lenne olyan közvélekedés, amely ilyen létesítményeknek egészségkárosító hatást tulajdonít és hogy az a lakókörnyezetben félelmet kelt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem teljesítette annak bizonyítására irányuló indítványát, hogy a létesítménynek ténylegesen nincs az egészséget és a környezetet károsító hatása, és hogy az ítélet indokolásában nem utalt a mellőzés okaira. Állította, hogy a felperesek zavarása azért nem volt szükségtelen, mert a transzformátor állomás elhelyezésére máshol műszaki lehetőség nem volt, mivel a már kiépített vezetékhalózathoz igazodóan kellett azt elhelyezni.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú közbenső ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a kereseteket a Ptk. 100.§-ának alapulvételével a Ptk. 339.§-ának (1) bekezdése alapján kell elbírálni. Erre tekintettel a felpereseknek azt kellett bizonyítaniuk, hogy a transzformátor állomás ottlétével megvalósult a szükségtelen zavarásuk és hogy ezzel okozati összefüggésben az ingatlanaik forgalmi értéke csökkent. Az alperesnek ezzel szemben a felelősség alóli mentesülése érdekében azt kellett bizonyítania, hogy a transzformátor állomást csak itt lehetett megépíteni és nem volt lehetősége máshol, mások szükségtelen zavarása nélkül a megvalósításra. A bíróságnak a zavarás mértéke elbírálása körében a felpereseknek az ingatlanaik zavartalan használatához, a már meglévő környezeti adottságokhoz fűződő érdekét és az alperesnek a létesítmény megvalósításához fűződő gazdasági érdekét kellett egybevetnie.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékoknak a Pp. 206.§-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelésével helyesen állapította meg azokat a

körülményeket, amelyek alapján a felperesek szükségtelen zavarása fennáll. Köztudomásúan létezik az a közvélekedés, amely szerint a perbelihez hasonló műszaki létesítményeknek egészségkárosító hatásuk van a közelükben élőkre. Függetlenül attól, hogy ez tudományosan igazolt-e, a félelem ezektől a lehetséges következményektől fennáll, és ezért zavarólag hat a felperesekre. Ezeknek a káros hatásoknak a lehetőségével a média is gyakran foglalkozik, ezért az ennek megfelelő közvélekedés tényét a bíróság a Pp. 163.§-ának (3) bekezdése alapján bizonyítás lefolytatás nélkül is valónak fogadhatja el. Az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői vélemények aggálytalanok abban a tekintetben, hogy ez a közvélekedés és a hozzá kapcsolódó félelemérzet a felperesek ingatlanainak forgalmi értékét csökkentette. Nincs szükség tehát annak a ténynek a bizonyítására, hogy az egészségkárosító hatások szakértői úton nem igazolhatók, ezért az alperes által ennek érdekében felajánlott bizonyítást az elsőfokú bíróság indokoltan mellőzte. A korábbiakhoz képest hátrányosan változott meg a felperesek ingatlanainak környezete a létesítmény látványa miatt és kétségtelenül szükségtelenül zavaró annak erős kivilágítása is. Általános fizikai ismeretek birtokában indokolt annak elfogadása is, hogy az állomásra telepített négy db villámhárítónak villámokat vonzó hatása van, amely szintén zavaró körülmény. Mindezt rögzítve és értékelve helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesek a rájuk háruló bizonyítási kötelezettségnek sikerrel tettek eleget.

Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját abban is, hogy a kártérítő felelősség alól magát az alperes nem mentette ki. Az alperes gazdasági és műszaki érdekeinek optimalizálása egymagában nem vezethet a felelősség alóli mentesüléshez. Nem elegendő tehát pusztán hivatkozni arra, hogy a már meglévő vezetékhálózat nyomvonala miatt csakis ezen az ingatlanon lehetett a transzformátor állomást megépíteni. Az alperesnek a mentesüléséhez azt kellett volna bizonyítania, hogy mások szükségtelen zavarása nélkül a vezetékhálózat más szakaszán vagy a nyomvonalnak az áthelyezésével sem volt lehetőség máshol a megvalósításra. Erre azonban az alperes bizonyítást fel sem ajánlott.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült perköltségek összegét a másodfokú bíróság az irányadó bírói gyakorlatnak megfelelően csupán megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróság az eljárást befejező határozatban fog dönteni.

P é c s , 2008. január 24.

Dr. Veseley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró